

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE
(Camera întâi)
12 mai 2011

Cauza F-66/10

AQ
împotriva
Comisiei Europene

„Funcție publică — Funcționari — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 2009 — Gradul evaluatorului, inferior celui al titularului postului — Evaluarea eficienței cu privire la o parte a perioadei de referință — Lipsa fixării de obiective pentru titularul postului”

Obiectul: Acțiune introdusă în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA în conformitate cu articolul 106a din acesta, prin care AQ solicită, pe de o parte, anularea raportului său de evaluare privind perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2008, a deciziei prin care i-au fost atribuite două puncte de promovare în cadrul exercițiului 2009 și a deciziei autorității împuternicite să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) din 12 mai 2010 de respingere a reclamației îndreptate împotriva acestui raport și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la plata sumei de 25 000 de euro pentru repararea prejudiciului material și moral pe care pretinde că l-a suferit ca urmare a acestor decizii

Decizia: Anulează raportul de evaluare întocmit în privința reclamantului pentru exercițiul de evaluare și de promovare 2009, precum și decizia prin care i s-au atribuit două puncte de promovare pentru același exercițiu. Obligă Comisia la plata sumei de 2 000 de euro către reclamant. Respinge în rest acțiunea. Comisia suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

Sumarul hotărârii

1. *Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Întocmire — Grad al evaluatorului, inferior celui al funcționarului evaluat — Admisibilitate*
(Statutul funcționarilor, art. 43)

2. *Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Întocmire — Evaluator care își exercită atribuțiile în cadrul unei supleanțe — Admisibilitate*
(Statutul funcționarilor, art. 43)

3. *Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Întocmire — Funcționar care a schimbat locul de repartizare în perioada de evaluare*
(Statutul funcționarilor, art. 43)

4. *Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Obligația de a stabili obiectivele de atins*
(Statutul funcționarilor, art. 43)

5. *Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Stabilirea obiectivelor de atins — Noțiune*
(Statutul funcționarilor, art. 43)

6. *Funcționari — Acțiune — Acțiune în despăgubire — Anulare a actului atacat care nu asigură repararea adecvată a prejudiciului moral*
(Statutul funcționarilor, art. 43 și 91)

1. Nu rezultă din nicio dispoziție din statut și din niciun principiu de drept al funcției publice a Uniunii că un funcționar nu poate fi evaluat decât de un funcționar având un grad superior. Dimpotrivă, statutul nu stabilește o corespondență fixă între o funcție determinată și un grad determinat.

În plus, împrejurarea că evaluatorul este încadrat într-un grad inferior persoanei evaluate nu constituie o situație de conflict de interese. Astfel, din moment ce funcționarul evaluat și evaluatorul său nu candidează la o promovare în același grad și nu sunt, așadar, în concurență, evaluatorul nu poate fi tentat în niciun caz să minimalizeze meritele funcționarului evaluat, șansele de promovare ale evaluatorului în gradul superior nefiind în mod direct legate de aprecierea valorii profesionale a funcționarului evaluat.

(a se vedea punctele 45 și 46)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 8 iulie 2008, Comisia/Economidis, T-56/07 P, punctele 59 și 60; 18 iunie 2009, Comisia/Traoré, T-572/08 P, punctul 41

Tribunalul Funcției Publice: 5 mai 2010, Bouillez și alții/Consiliul, F-53/08, punctul 80

2. Ar fi contrar cerințelor de continuitate a serviciului și de bună administrare ca un șef de unitate să nu poată exercita atribuții de evaluator pentru simplu motiv că își exercită atribuțiile în cadrul unei supleante.

(a se vedea punctul 50)

3. Raportul de evaluare are drept funcție principală furnizarea unor informații periodice cât mai complete administrației cu privire la condițiile în care funcționarii își îndeplinesc sarcinile de serviciu. Un astfel de raport nu poate îndeplini cu adevărat această funcție dacă superiorii ierarhici, sub autoritatea cărora persoana interesată și-a desfășurat activitatea în perioada de evaluare, nu sunt consultați în prealabil de către notator și dacă nu li se oferă posibilitatea de a prezenta eventuale observații. Lipsa unei astfel de consultări constituie o neregularitate substanțială de procedură de natură să afecteze validitatea raportului de evaluare.

Pe de altă parte, deși raportul de evaluare trebuie să privească întreaga perioadă de referință, faptul că un evaluator a săvârșit o eroare vădită în măsura în care și-a limitat aprecierea eficienței funcționarului evaluat la o parte din perioada de evaluare nu ar fi de natură să conducă la anularea raportului de evaluare decât dacă această neregularitate nu a fost rectificată de validator sau de evaluatorul de apel, aceștia din urmă fiind evaluatori cu puteri depline.

(a se vedea punctele 59 și 61)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 24 ianuarie 1991, Latham/Comisia, T-63/89, punctul 27; 5 noiembrie 2003, Lebedef/Comisia, T-326/01, punctul 61; 25 octombrie 2005, Fardoom și Reinard/Comisia, T-43/04, punctul 90

Tribunalul Funcției Publice: 25 aprilie 2007, Lebedef-Caponi/Comisia, F-71/06, punctul 48; 13 decembrie 2007, Sequeira Wandschneider/Comisia, F-28/06, punctele 43 și 49

4. Încălcarea normelor privind stabilirea obiectivelor unui funcționar la începutul fiecărei perioade de evaluare are un caracter substanțial și justifică cenzurarea raportului de evaluare în litigiu.

Astfel, stabilirea obiectivelor constituie un element esențial pentru evaluarea prestațiilor funcționarului și pentru elaborarea raportului de evaluare. În plus, stabilirea de obiective se impune cu atât mai mult atunci când este vorba despre sarcini noi care i-au fost atribuite unui funcționar într-o altă unitate, în care trebuie să se încadreze cât mai curând. În consecință, instituția are obligația de a stabili în mod formal obiectivele funcționarului cu ocazia schimbării locului de repartizare, în cadrul unui dialog cu evaluatorul său.

(a se vedea punctele 68, 84 și 85)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 30 septembrie 2009, Skareby/Comisia, T-193/08 P, punctele 71-75

Tribunalul Funcției Publice: 13 decembrie 2007, Sundholm/Comisia, F-42/06, punctele 39-41; 10 noiembrie 2009, N/Parlamentul European, F-71/08, punctele 54-60

5. Fișa de descriere a postului nu poate să fie considerată *per se* un document de stabilire a obiectivelor unui funcționar în vederea evaluării, aceste două categorii de documente având obiecte și caracteristici diferite. Astfel, faptul că un funcționar a luat cunoștință de atribuțiile care i-au fost încredințate nu înseamnă nicidecum că i-au fost stabilite în mod corect obiectivele în raport cu aceste atribuții.

De asemenea, actualizarea obiectivelor funcționarului în cadrul unui sistem informatic de gestiune a personalului nu poate reprezenta o stabilire formală a obiectivelor, deoarece o astfel de înscriere informatică nu se poate substitui dialogului formal între evaluator și titularul postului.

În sfârșit, autoevaluarea funcționarului nu demonstrează că acesta cunoaște atribuțiile și obiectivele care i-au fost repartizate. Astfel, stabilirea obiectivelor este în sarcina evaluatorului și, în vederea obiectivității evaluării și a egalității de tratament între funcționari, este necesar să se asigure o separare între funcțiile evaluatorului și cele ale persoanei evaluate.

(a se vedea punctele 88-90)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 28 noiembrie 2007, Vounakis/Comisia, T-214/05, punctul 43; Skareby/Comisia, citată anterior, punctul 83

Tribunalul Funcției Publice: N/Parlamentul European, citată anterior, punctul 57

6. Anularea unui act al administrației atacat de un funcționar constituie în sine o reparare adecvată și, în principiu, suficientă a oricărui prejudiciu moral pe care l-a suferit acesta din urmă.

Acesta nu este însă cazul în privința nelegalității rezultate din lipsa unei stabiliri formale a obiectivelor în vederea evaluării unui funcționar, care nu poate fi îndreptată cu ușurință. Astfel, în cadrul executării hotărârii, este imposibil să se atribuie funcționarului în mod retroactiv obiective și este dificil să se garanteze că prestațiile acestuia vor putea fi evaluate astfel cum ar fi fost dacă evaluarea s-ar fi realizat în prezența obiectivelor stabilite *ab initio*. Astfel, indiferent de nivelul de performanță stabilit în noul raport de evaluare pe care instituția va trebui să îl întocmească, vor subzista îndoieli cu privire la performanțele pe care le-ar fi putut demonstra funcționarul dacă obiectivele ar fi fost stabilite de la început. Or, aceste îndoieli dau naștere unui prejudiciu.

(a se vedea punctele 103 și 110)

Trimitere la:

Tribunalul de Primă Instanță: 26 ianuarie 1995, Pierrat/Curtea de Justiție, T-60/94, punctul 62; 21 ianuarie 2004, Robinson/Parlamentul European, T-328/01, punctul 79

Tribunalul Funcției Publice: Sundholm/Comisia, citată anterior, punctul 44